

Katalog wytycznych do Dialogu Terytorialnego

dla miasta i gminy Kępice

Data:	12.06.2018 r.
Źródło:	Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030
Status:	Materiał do przekazania gminie Kępice

WYKAZ SKRÓTÓW

DT	Dialog Terytorialny
mpzp	miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego
PZPWP	Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Pomorskiego
SWP	Samorząd Województwa Pomorskiego

WPROWADZENIE

- 1) Niniejszy Katalog Wytycznych stanowi proponowany zakres zagadnień do dyskusji w ramach Dialogu Terytorialnego podejmowanego między Zespołem Dialogu Terytorialnego Samorządu Województwa Pomorskiego a reprezentacją gminy – Zespołem Dialogu Terytorialnego Miasta i Gminy Kępice, w związku z podjęciem przez Radę Miejską w Kępicach uchwały Nr XXXVII/328/2018 z dnia 12 marca 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta i Gminy Kępice.
- 2) Katalog został przygotowany na podstawie Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030, przyjętego uchwałą Nr 318/XXX/16 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 29 grudnia 2016 r. (Dz.Urz.Woj.Pom. z 2017 poz. 603).
- 3) Dialog Terytorialny (DT), zgodnie z zapisami *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*, jest jednym z instrumentów jego realizacji. Podejmowany jest pomiędzy przedstawicielami samorządu województwa i przedstawicielami samorządów gminnych oraz powiatowych, na etapie przystąpienia do sporządzania lub zmiany najważniejszych dokumentów planistycznych i rozwojowych¹. Pozwala na wypracowanie najlepszych rozwiązań dla obszaru objętego granicami danego dokumentu, godzących różne poglądy, koncepcje, punkty widzenia, a także priorytety rozwojowe.
- 4) Przystąpienie przez gminę do DT nie jest elementem procedury uzgodnienia projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Może jednak przyczynić się do wcześniejszej identyfikacji rozwiązań niezgodnych z ustaleniami *Planu*.

1. Sytuacja wyjściowa gminy

- 1) Obowiązująca zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kępice została przyjęta uchwałą Nr XII/112/2016 Rady Miejskiej w Kępicach z dnia 24 marca 2016 r. (Plansza podstawowa – kierunki w załączniku).
- 2) Do głównych elementów struktury przestrzennej miasta i gminy Kępice, które w najistotniejszy sposób wpływają na sposób funkcjonowania całej gminy, oraz określają zasadnicze ramy jej potencjału rozwojowego (tzn. zarówno zasoby jak i ograniczenia) należą:
 - a) miasto Kępice – jako główny ośrodek obsługi gminy,
 - b) strefa funkcjonalna A – jako strefa wielofunkcyjna, w której przewiduje się rozwój funkcji podmiejskich oraz obsługi podróźnych; ze względu na położenie pomiędzy Słupskiem, Bytowem a Kępicami oraz przebieg drogi wojewódzkiej nr 209, wskazane tereny mają największe szanse na rozwój usług, przemysłu oraz zabudowy mieszkaniowej; jako funkcje uzupełniające proponuje się rozwój zabudowy turystyczno-wypoczynkowej, obiektów i urządzeń obsługi ludności i ruchu turystycznego oraz produkcji rolnej, rybactwa i łowiectwa,
 - c) strefa funkcjonalna B – jako strefa rozwoju rolnictwa i gospodarki leśnej oraz funkcji mieszkaniowej wraz z umiarkowanym rozwojem funkcji produkcyjno-usługowych; są to tereny o warunkach sprzyjających rozwojowi rolnictwa, łowiectwa i rybactwa oraz obsługi ww. jak również usług

¹ Dotyczy w szczególności studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i programów rozwoju powiatów.

związanych z obsługą podróży; w strefie B dopuszcza się lokalizację obiektów służących do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych – elektrownie wiatrowe, ogniwa fotowoltaiczne i inne,

- d) strefa funkcjonalna C – jako strefa rozwoju funkcji turystyczno-wypoczynkowych wraz z umiarkowanym rozwojem funkcji mieszkaniowych i usługowych; ze względu na walory przyrodnicze oraz ograniczenia z tytułu prawnych form ochrony przyrody tereny te zostały wyznaczone do rozwoju funkcji turystyczno-wypoczynkowych w celu wykorzystania naturalnych atrakcji gminy; funkcją uzupełniającą jest prowadzenie gospodarki leśnej, łowieckiej i rybackiej.

Dodatkowo w wyżej wymienionych strefach proponuje się wskazanie głównych obszarów funkcjonalnych:

- obszary zwartej zabudowy – obszary zabudowane wiejskich jednostek osadniczych, przeznaczone do przekształceń i uzupełnień zabudowy na cele funkcji mieszkaniowych oraz gospodarczych rolniczych i nierolniczych,
- obszary rozwoju zabudowy – obszary wskazane pod zabudowę w otoczeniu obszarów zabudowanych wiejskich jednostek osadniczych, przeznaczone na cele funkcji mieszkaniowych oraz gospodarczych rolniczych i nierolniczych,
- obszary wielofunkcyjne (perspektywiczne) – przewidziane do perspektywicznego rozwoju funkcji osadniczych oraz gospodarczych rolniczych i nierolniczych (w tym usług związanych z obsługą podróży) w przypadku "rozlewania się" jednostek osadniczych w otoczeniu dróg wojewódzkich nr 208 i 209.

- 3) Według stanu na dzień 31 grudnia 2016 r.² w gminie Kępice obowiązywały 3 miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w tym gmina nie posiadała żadnego planu sporządzonego na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Łączna powierzchnia objęta mpzp wynosiła 29 ha, co stanowiło 0,01% powierzchni gminy. Struktura przeznaczenia terenów objętych mpzp:

- a) 78,3% zieleni i wody,
- b) 20,7% zabudowa techniczno-produkcyjna,
- c) 1,0% zabudowa usługowa.

Gmina jest w trakcie sporządzania 1 mpzp o łącznej powierzchni 500 ha.

- 4) Zasadniczym wyzwaniem gminy, warunkującym w sposób znaczący jej dalsze możliwości rozwojowe są negatywne perspektywy demograficzne. Wg *Prognozy ludności gmin na lata 2017 – 2030*, opracowanej w oparciu o długoterminowe założenia *Prognozy ludności Polski na lata 2014 – 2050* oraz *Prognozy dla powiatów i miast na prawie powiatu na lata 2014 – 2050*, liczba ludności miasta i gminy Kępice do roku 2030 będzie spadać i w roku 2030 będzie o niecałe 7,8% niższa niż w roku 2016. Istotnym uwarunkowaniem prognozowanych przekształceń demograficznych będzie znaczny spadek liczby ludności w wieku przed i produkcyjnym oraz wzrost w stosunku do roku 2016 o ponad 36% liczby ludności w wieku poprodukcyjnym. Wyzwaniem jest więc dostosowanie do potrzeb starzejącego się społeczeństwa właściwego katalogu usług publicznych, ale także dobrze zorganizowanego systemu lokalnego transportu zbiorowego sprawnie powiązanego z regionalnym transportem zbiorowym.

² Badanie 1.02.04(17) Lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, prowadzone przez ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, zgodnie z Programem Badań Statystyki Publicznej (GUS).

2. Wytyczne do dyskusji w ramach DT

- 1) Poniższe zagadnienia proponowane do podjęcia w ramach DT z samorządem miasta i gminy Kępice wynikają bezpośrednio z treści *Planu zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030*. Zostały one ujęte w ramach poszczególnych kierunków polityki przestrzennego zagospodarowania województwa. Należą do nich³:

1.1.	Kształtowanie struktur sieci osadniczej zgodnie z wymogami ładu przestrzennego
1.1.1.	Zasada kształtowania zrównoważonej struktury funkcjonalno – przestrzennej sieci osadniczej, poprzez przyjęcie hierarchii, określającej rangę i wynikającą z niej rolę poszczególnych ośrodków, w tym miejscowości gminnych jako ośrodków lokalnych (USTALENIE).
1.1.4.	Zasada pierwszeństwa wykorzystania obszarów istniejącego zagospodarowania oraz ograniczania rozwoju osadnictwa na terenach otwartych (USTALENIE).
1.1.6.	Zasada planowania wielofunkcyjnych jednostek osadniczych, polegająca na integracji przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o różnym (ale niekonfliktowym) przeznaczeniu, uwzględniająca rozwój programu adekwatnego do wielkości i rangi danej jednostki lub jej części oraz minimalizująca potrzeby transportowe związane z przemieszczaniem w relacjach: dom-praca-usługi.
1.1.9.	Zasada krystalizacji sieci osadniczej w strefach podmiejskich, w szczególności na obszarach rozproszonej, monofunkcyjnej zabudowy mieszkaniowej, polegająca na wzmacnianiu rangi wybranych miejscowości-ośrodków krystalizacji, spełniających następujące kryteria: 1) o dobrych uwarunkowaniach związanych z dostępnością transportem zbiorowym; 2) posiadających potencjał do rozwoju funkcji usługowych, które będą w stanie zaspokoić potrzeby mieszkańców z ich bezpośredniego otoczenia.
1.1.10.	Zasada efektywnej i sprawnej obsługi struktur osadniczych transportem zbiorowym, rozumiana jako: 1) racjonalizacja polityki w zakresie transportu zbiorowego z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych obszarów; 2) dowiązywanie linii komunikacyjnych transportu zbiorowego, na których jest planowane wykonywanie przewozów (powiatowych, gminnych) o charakterze użyteczności publicznej do węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych położonych w ciągu linii kolejowych, na których samorząd województwa organizuje wojewódzkie przewozy pasażerskie 6) integracja środków transportu pasażerskiego poprzez właściwą lokalizację, typ i program użytkowy węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych, z uwzględnieniem ich hierarchicznego podziału.
1.1.11.	Zasada kształtowania struktur przestrzennych zapewniających dobre ekologiczne warunki życia, polegająca na uwzględnianiu w planowaniu obszarów rozwoju osadnictwa i przekształceń istniejących struktur: 1) wyników rozpoznania i waloryzacji istniejących zasobów i wartości przyrodniczych; 2) zachowania i kształtowania zielonej infrastruktury, w tym zapewnienia udziału (lub/i dostępu do) terenów zieleni i powierzchni biologicznie czynnej proporcjonalnie do przyrostu zainwestowania (w tym zwiększającej się liczby mieszkańców) 3) ograniczeń wynikających ze szczególnych uwarunkowań związanych z: a) sąsiedztwem istniejących lub rozwijających się funkcji mogących mieć istotny wpływ: na jakość powietrza, klimat akustyczny i aerosanitarny, narażenie na drgania i wibracje oraz szkodliwe promieniowanie oraz oddziaływanie pól elektromagnetycznych, z zachowaniem standardów wynikających z obowiązujących norm;
1.1.12.	Zasada kształtowania struktur przestrzennych zapewniających wysoką jakość przestrzeni zurbanizowanej, polegająca na uwzględnianiu w planowaniu obszarów rozwoju osadnictwa i

³ Katalog zawiera także te ustalenia, które kontekstowo się wiążą z wytycznymi.

	przekształceń istniejących struktur: 1) wyników rozpoznania i waloryzacji istniejących zasobów i wartości przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych; 2) rozwiązań urbanistycznych i architektonicznych dostosowanych do istniejących uwarunkowań przyrodniczych, kulturowych i krajobrazowych, w tym poszanowania tożsamości kulturowej istniejących struktur, poprzez zachowanie: a) czytelności historycznych układów urbanistycznych i ruralistycznych, b) układu rozplanowania, intensywności, skali, formy i proporcji oraz rozwiązań materiałowych zabudowy, charakterystycznych dla określonej jednostki osadniczej (w tym jej rangi) i lokalnej tradycji budowlanej, c) specyficznych historycznych elementów zagospodarowania (w tym oryginalnych urządzeń i rozwiązań z zakresu techniki i infrastruktury, historycznych urządzonych terenów zielonych, parków i zbiorników wodnych).
1.1.13.	Zasada kreowania wysokiej jakości przestrzeni publicznych: 1) sprzyjających integracji społecznej i budowaniu lokalnej tożsamości; 2) projektowanych i realizowanych z zapewnieniem najwyższych standardów w zakresie funkcjonalności (w tym bezpieczeństwa użytkowania oraz dostosowania do potrzeb wszystkich użytkowników) i estetyki, mających istotny wpływ na atrakcyjność osiedleńczą i inwestycyjną ośrodków; 3) projektowanych i realizowanych z zastosowaniem zróżnicowanych form architektonicznego wyrazu – sprzyjających dobrej orientacji w przestrzeni oraz tworzeniu efektu genius loci (niepowtarzalności miejsca); 4) tworzących spójne systemy funkcjonalne i kompozycyjne, adekwatnie do skali poszczególnych struktur (zarówno w odniesieniu do osiedli, dzielnic, jak i całych miejscowości i miast). <i>(obiekty zabytkowe, takie jak: pałac w Warcinie, pałac w Barcinie, kościół w Barcinie, pałac w Biesowicach, pałac Płocko ...)</i>
1.2.	Kształtowanie wysokiej jakości środowiska mieszkaniowego
1.2.1.	Zasada zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do: 1) podstawowych usług publicznych; 2) transportu zbiorowego; 3) przestrzeni publicznych, w tym przestrzeni otwartych; przy czym przez odpowiednią dostępność należy rozumieć wzajemne rozmieszczenie funkcji mieszkaniowych oraz funkcji związanych z ich bezpośrednią obsługą, zapewniające dojście piesze i dojazd rowerem w sposób: bezpieczny oraz możliwie najkrótszy.
1.2.2.	Zasada określania w planowaniu lokalnym standardów dostępności przestrzennej do podstawowych usług publicznych jako obowiązującego programu zagospodarowania terenów mieszkaniowych, określającego: 3) minimalny wskaźnik rezerwy terenowej z przeznaczeniem na zieleń ogólnodostępną o funkcjach rekreacyjnych i ekologicznych.
1.2.3.	Zasada zapewnienia odpowiedniej dostępności terenów mieszkaniowych do infrastruktury technicznej (w szczególności do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej oraz energetycznej) warunkującej poziom życia zgodny ze współczesnymi standardami cywilizacyjnymi, przy czym: 1) w zakresie zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków należy uwzględnić: b) analizę potrzeb i możliwości racjonalizacji wykorzystania istniejących zasobów wód podziemnych w celu zmniejszenia liczby ujęć i zwiększenia stopnia koncentracji systemów zaopatrzenia w wodę, c) dążenie do rozszerzenia zasięgu obsługi systemów zaopatrzenia w wodę, w celu objęcia nimi 100% mieszkańców jednostek osadniczych,

	<i>(99,68 % mieszkańców miasta oraz 78,59 % mieszkańców gminy ma dostęp do sieci wodociągowej)</i> d) dążenie do objęcia systemami zbiorczej kanalizacji zakończonej oczyszczalnią ścieków 100% mieszkańców obszarów miejskich oraz 75% mieszkańców obszarów wiejskich (...), <i>(95,84 % mieszkańców miasta oraz 45,19% mieszkańców gminy ma dostęp do kanalizacji zakończonej oczyszczalnią ścieków)</i> w przypadku braku możliwości osiągnięcia ww. parametrów poza granicami aglomeracji ściekowych dopuszcza się stosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków 2) w zakresie dostaw energii elektrycznej należy uwzględnić: a) możliwości zastosowania generacji rozproszonej opartej na małych jednostkach wytwarzających energię elektryczną i ciepła, produkowanych w skojarzeniu.
1.2.7.	Zasada zapewnienia bezpieczeństwa przemieszczania się na terenach mieszkaniowych poprzez: 3) unikanie lokalizowania źródeł i celów ruchu (do szkoły, pracy, usług) po przeciwnych stronach ponadlokalnej infrastruktury transportowej; 4) unikanie bezpośredniej dostępności terenów mieszkaniowych z dróg krajowych i wojewódzkich, 6) kształtowanie stref bezpieczeństwa ruchu w otoczeniu szkół (w szczególności podstawowych), w których należy zapewnić dojścia piesze i dojazdy rowerem, niekolidujące z ruchem drogowym. <i>(drogi wojewódzkie nr 206, 208, 209)</i>
1.2.8.	Zasada tworzenia przestrzennych warunków dla rozwoju mobilności pieszej i rowerowej na terenach mieszkaniowych (...), w tym: 1) kształtowania przestrzeni publicznych zapewniających swobodę i bezpieczeństwo przemieszczania się pieszego, m.in. poprzez uwzględnienie stref ograniczonego lub uspokojonego ruchu samochodowego, w skali adekwatnej do rozmiarów i charakteru konkretnej przestrzeni; 2) uwzględnienia w planowaniu i realizacji węzłów integracyjnych infrastruktury dla ruchu pieszego i rowerowego, powiązanej z infrastrukturą systemu P&R; 3) planowania i realizacji przebiegu tras rowerowych o charakterze uniwersalnym (służących zarówno podróżom rekreacyjnym, jak i codziennym dojazdom do pracy, miejsc edukacji i usług) w sąsiedztwie głównych źródeł i celów ruchu rowerowego; 4) planowania i realizacji dojazdowych tras rowerowych o długości od 2 do 5 km wzdłuż dróg wojewódzkich i powiatowych, pozwalających na powiązanie jednostek osadniczych bezpośrednio z celami codziennych dojazdów do szkoły, pracy i usług lub przystanków i węzłów transportu zbiorowego, mogących stanowić jeden z etapów tych podróży.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 1.2.: 1. Budowa, rozbudowa i modernizacja obiektów infrastruktury podstawowych usług publicznych w dostosowaniu do: 1) zidentyfikowanych deficytów w ramach istniejących terenów mieszkaniowych, 2) potrzeb rozwojowych, proporcjonalnie do planów związanych z rozwojem istniejących, a także otwieraniem nowych terenów zabudowy mieszkaniowej. 2. Budowa, rozbudowa i modernizacja sieci i urządzeń wodociągowych (np. ujęcia wody, stacje uzdatniania) zapewniających dostawę wody pitnej o odpowiedniej jakości. 3. Budowa, rozbudowa i modernizacja systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych. 4. Określanie wariantowych przebiegów obwodnic lub obejść miejscowości o dużym udziale ruchu tranzytowego na drogach krajowych i wojewódzkich. 5. Realizacja inwestycji podnoszących jakość istniejących struktur mieszkaniowych, w tym: zapewniających warunki bezpiecznego przemieszczania się (m.in. poprawa jakości przestrzeni publicznych, budowa bezkolizyjnych przejść pieszych i rowerowych na przecięciu z istniejącą infrastrukturą drogową i kolejową) oraz budowa infrastruktury poprawiającej bezpieczeństwo publiczne. 7. Budowa infrastruktury rowerowej dowiązującej sieć ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych do węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych transportu zbiorowego. 8. Sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na obszarach położonych wzdłuż dróg krajowych i wojewódzkich zarezerwowanych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania	

przestrzennego gmin pod funkcje mieszkaniowe, z zapewnieniem odpowiedniej obsługi komunikacyjnej tych terenów (ograniczenie budowy pojedynczych zjazdów z tych dróg) oraz utrzymaniem funkcji drogi.	
1.3.	Racjonalizacja rozmieszczenia oraz poprawa dostępności infrastruktury społecznej i usług publicznych w tym zakresie
1.3.1.	Zasada zapewnienia w planowaniu strategicznym i przestrzennym minimalnego programu usług publicznych, właściwego dla rangi oraz obszaru obsługi poszczególnych ośrodków, rozszerzanego o kolejne elementy, zgodnie z przyjętą hierarchią sieci osadniczej: 2) ośrodki lokalne, koncentrujące w bezpośrednim sąsiedztwie miejsca zamieszkania usługi podstawowe w zakresie: a) edukacji i zorganizowanej opieki nad dziećmi do lat trzech (klub dziecięcy, żłobek, przedszkole oraz inne formy wychowania przedszkolnego, szkoła podstawowa wraz z bazą sportową), b) ochrony zdrowia (przychodnia/gabinet podstawowej opieki zdrowotnej), c) kultury (świetlica, dzielnicowy/wiejski dom kultury, biblioteka), d) sportu i rekreacji (place zabaw, urządzone tereny zieleni, boiska wielofunkcyjne), e) pomocy i integracji społecznej (środowiskowy dom samopomocy, dzienny dom pobytu, dom pomocy społecznej, świetlica środowiskowa, punkt konsultacyjny, centrum interwencji kryzysowej), f) poradnictwa obywatelskiego oraz aktywizacji społecznej (punkt doradztwa obywatelskiego, dom sąsiedzki, uniwersytet trzeciego wieku).
1.3.2.	Zasada lokalizacji obiektów, urządzeń i placówek (instytucji) usług publicznych z uwzględnieniem: 1) dobrej dostępności transportem zbiorowym (w sąsiedztwie węzłów i przystanków transportu zbiorowego); 2) racjonalnego wykorzystania istniejącego zaplecza infrastrukturalnego; 3) istniejących i prognozowanych uwarunkowań demograficznych; 4) możliwości ekonomicznych podmiotów odpowiedzialnych za organizację tych usług.
1.3.4.	Zasada lokalizacji podstawowych usług publicznych z uwzględnieniem: 1) zapewnienia możliwie najmniejszych odległości pomiędzy infrastrukturą podstawowych usług publicznych a miejscem zamieszkania, warunkujących bezpieczeństwo i wysoką jakość środowiska mieszkaniowego; 2) zapewnienia dostępu do infrastruktury podstawowych usług publicznych, jako jednego z podstawowych warunków dla otwierania nowych terenów mieszkaniowych; 3) istniejących i prognozowanych uwarunkowań demograficznych (w tym struktury wieku) oraz wielkości i rozmieszczenia jednostek mieszkaniowych; 4) współpracy międzygminnej w obszarach położonych na styku gmin.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 1.3.: 3. Budowa, rozbudowa i modernizacja bazy dydaktycznej szkolnictwa średniego, zwłaszcza w zakresie kształcenia zawodowego oraz centrów kształcenia zawodowego i ustawicznego, w dostosowaniu do potrzeb subregionalnych i regionalnego rynku pracy oraz branż o największym potencjale rozwoju. 5. Rozwój infrastruktury warunkującej zwiększenie dostępności i upowszechnienie wychowania przedszkolnego oraz zorganizowanych form opieki nad dziećmi do lat trzech. 20. Wyposażenie ośrodków w ogólnodostępną infrastrukturę sportowo-rekreacyjną poprzez budowę, rozbudowę i modernizację otwartych i zamkniętych obiektów sportowych, niepowiązanych z infrastrukturą szkolną, w dopasowaniu do rangi i obszaru obsługi konkretnego ośrodka (...)	
1.4.	Zapobieganie i ograniczanie skutków powodzi oraz innych zagrożeń naturalnych
1.4.1.	Zasada dostosowywania przeznaczenia, sposobu i intensywności zagospodarowania terenu na obszarach występowania do charakteru, skali i rodzaju zagrożeń naturalnych, <i>Zagrożenia powodziowe od rzeki Wieprzy występuje głównie na terenie miasta i gminy (w północnej części); nie odnotowano miejsc wystąpienia osuwisk, niemniej z uwagi na budowę geologiczną</i>

<i>wyznaczono szereg obszarów potencjalnie predysponowanych do wystąpienia ruchów masowych</i>	
1.4.3.	Zasada dostosowywania stopnia i sposobu zabezpieczenia przeciwpowodziowego do charakteru, funkcji, przeznaczenia oraz istniejącego zagospodarowania terenu.
1.4.4.	Zasada realizacji nowej infrastruktury przeciwpowodziowej wówczas, gdy zagrożenia powodziowego nie można ograniczyć przez działania nietechniczne.
1.4.6.	Zasada wyprzedzającej lub równoległej budowy na terenach zabudowywanych urządzeń odbierających lub retencjonujących wody opadowe i roztopowe.
1.4.10.	Zasada ochrony ekosystemów wodnych i innych istotnych dla retencji naturalnej – przez zachowanie i odtwarzanie naturalnych ekosystemów (w tym mokradł i torfowisk, łąk i lasów nadrzecznych, śródlęśnych zbiorników wodnych, starorzeczy), renaturalizację cieków i wód stojących.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 1.4.:	
3. Budowa, przebudowa systemów kanalizacji opadowej oraz zastosowanie w obszarze ich obsługi rozwiązań i urządzeń technicznych, które przyczynią się do zatrzymania i/lub spowolnienia spływu wód opadowych i roztopowych do odbiornika oraz doczyszczania (rozwiązania przestrzenne i techniczne, wspomagające retencję powierzchniową i podziemną, infiltrację wód do gruntu itp.). 4. Budowa lokalnych i indywidualnych systemów do zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w miejscu ich opadu, które przyczynią się do zatrzymania i/lub wykorzystania wód opadowych (rozsączanie powierzchniowe i podziemne do gruntu, retencjonowanie powierzchniowe i podziemne, wykorzystanie wody do celów domowych i gospodarczych).	
2.1.	Efektywne i bezpieczne wykorzystanie zasobów przestrzeni przez gospodarkę
2.1.3.	Zasada strefowania zagospodarowania przestrzennego (rozdzielenia funkcji, przeznaczenia i intensywności zagospodarowania terenów, w szczególności o charakterze konfliktogennym) na obszarach ochrony przyrody i w ich otulinach, minimalizującego negatywne oddziaływania aktywności gospodarczej na różnorodność biologiczną.
2.1.5.	Zasada priorytetu wykorzystania pod działalność gospodarczą terenów wcześniej zainwestowanych oraz przywracania wartości użytkowej terenom zdegradowanym i zdewastowanym.
2.1.6.	Zasada uwzględniania kosztów środowiskowych, w tym utraconych usług ekosystemów, przy lokalizacji działalności gospodarczej na nowych obszarach.
2.1.9.	Zasada ograniczania przeznaczenia w dokumentach planistycznych na cele nierolnicze gleb klas I, II, III, IIIa, IIIb oraz gleb pochodzenia organicznego klas IV, IVa, IVb, V i VI.
2.1.11.	Zasada przeznaczania gruntów ornych o najniższej przydatności rolniczej oraz zrekultywowanych gruntów przemysłowych, pogórnich i powojennych na cele leśne lub pod uprawy roślin energetycznych. <i>(kompleksy glebowe: żytńi słaby – 2389,14 ha, żytńi najniższy – 1195,12 ha, zbożowo-pastewny słaby 12,49 ha)</i>
2.1.17.	Zasada lokalizacji funkcji gospodarczych, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na stan powietrza, przy uwzględnieniu tła zanieczyszczenia atmosfery, uwarunkowań topograficznych i klimatycznych (rzutujących na wielkość, kierunki i zasięg rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń) oraz rozmieszczenia terenów uzdrowiskowych i mieszkaniowych.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.1.:	
1. Ponowne wykorzystanie terenów zdegradowanych i przemysłowych na funkcje i cele zgodne z lokalnymi uwarunkowaniami i potrzebami – z uwzględnieniem możliwości przywrócenia lub ukształtowania nowych funkcji, w tym także ekologicznych. 2. Przeciwdziałanie erozji gleb przez utrzymanie trwałych użytków zielonych i lasów glebochronnych lub odpowiednie do potencjału siedliska zadarnianie i zalesianie użytków rolnych położonych na stokach o nachyleniu powyżej 12°. 3. Przeciwdziałanie zjawiskom suszy glebowej (rolniczej) - oparte na zachowaniu, kształtowaniu i odtwarzaniu śródpolnych zadrzewień, małych cieków, śródpolnych oczek wodnych i terenów podmokłych wraz z	

otaczającą je roślinnością oraz układów melioracyjnych o znaczeniu historycznym, w szczególności w rejonach wielkoobszarowej gospodarki rolnej. 6. Rekultywacja terenów poskładowiskowych, poeksploatacyjnych i powierzchniowo zdegradowanych, z uwzględnieniem możliwości przywrócenia lub ukształtowania nowych funkcji przyrodniczych.	
2.2.	Kształtowanie struktur przestrzennych umożliwiających tworzenie nowych i trwałych miejsc pracy
2.2.2.	Zasada rozwoju terenów inwestycyjnych (pod działalność gospodarczą, w tym usługową): 1) wykorzystujących w pierwszej kolejności tereny zainwestowane gospodarczo (<i>brown field</i>), w tym przemysłowe, pokolejowe, powojenne oraz popegeerowskiej zabudowy gospodarczej; 2) w nowych lokalizacjach (<i>green field</i>) dopiero w przypadku wyczerpania zasobów przestrzeni możliwych do ponownego zagospodarowania (<i>brown field</i>), szczególnie terenów zdegradowanych, lub w sytuacji braku terenów o odpowiednich parametrach i uwarunkowaniach formalno-prawnych, przy czym zainwestowanie to musi uwzględniać wymogi ładu przestrzennego i wynikać z uzasadnionej potrzeby; 3) w bezpośrednim zasięgu oddziaływania istniejących kompleksów przemysłowych; 4) odpowiednio powiązanych z układem drogowym i kolejowym; 6) posiadających odpowiednią powierzchnię umożliwiającą wyznaczenie terenów zieleni buforowej, minimalizującej negatywne oddziaływanie tych terenów na obszary sąsiednie (np. w celu zmniejszenia zagrożenia hałasem).
2.2.3.	Zasada planowania strategicznych terenów inwestycyjnych (pod działalność gospodarczą i usługową), co oznacza, że powinny one: 1) mieć co najmniej 20 ha powierzchni jako zwarty teren (z możliwością przyłączania obszarów sąsiednich w przyszłości), umożliwiając lokalizację różnorodnych funkcji gospodarczych; 2) dla zwiększania potencjału inwestycyjnego i wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej w miarę możliwości tworzyć komplementarną całość w powiązaniu z istniejącymi terenami zabudowy produkcyjnej lub usługowej; 3) być korzystnie położone względem infrastruktury transportowej, przez ich zlokalizowanie: c) w maksymalnej odległości do 1 km od węzłów integracyjnych i przystanków zintegrowanych, d) bezpośrednio przy stacji lub bocznicy kolejowej w przypadku specyficznych działalności gospodarczych; 4) być kompleksowo wyposażone w infrastrukturę techniczną (systemy wodnokanalizacyjne, zasilanie w energię elektryczną o odpowiednich parametrach), lub z możliwością jej rozbudowy i przyłączenia do istniejących sieci (przy założeniu jej odpowiedniej przepustowości i parametrów zasilania), a także z możliwością powiązania z systemem dróg publicznych; 5) posiadać sprecyzowany profil zainwestowania gospodarczego, uwzględniający uwarunkowania i ograniczenia społeczne, środowiskowe, gospodarcze miejsca i jego otoczenia, w szczególności o funkcji mieszkaniowej.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.2.: 3. Uzbieranie terenów inwestycyjnych w infrastrukturę techniczną (wodociągi, kanalizację, zasilanie w energię elektryczną o odpowiednich parametrach), w tym drogową. 11. Budowa, rozbudowa lub przebudowa sieci telekomunikacyjnych, szczególnie na potrzeby szerokopasmowego dostępu do Internetu na obszarze całego województwa, a w szczególności gmin, w których wskaźnik penetracji budynkowej jest niższy od 50%.	
2.3.	Wzmacnianie całorocznej i atrakcyjnej oferty turystycznej w oparciu o zasoby i walory przyrodniczo-kulturowe, krajobrazowe i funkcje metropolitalne
2.3.4.	Zasada harmonijnego kształtowania zagospodarowania rekreacyjnego i wypoczynkowego, realizowana między innymi przez: 3) tam, gdzie nie uniemożliwiają tego warunki naturalne, zapewnienie dostępności strefy

	brzegowej zbiorników wodnych wykorzystywanych turystycznie, poprzez traktowanie jej jako przestrzeni publicznej, wolnej od trwałego zainwestowania, niebędącego urządzeniami rekreacji; 4) unikanie zainwestowania przeciwległych brzegów jezior; 5) unikanie zainwestowania na osiach widokowych i innych eksponowanych punktach w krajobrazie; 6) ochronę atrakcyjnych form krajobrazowych przed zainwestowaniem; 7) Zapewnienie wizualno-akustycznych stref buforowych między jednostkami zainwestowania rekreacyjnego; 8) udostępnianie turystyczne cennych struktur przyrodniczych (tam, gdzie to nie koliduje z celami ochrony przyrody) przez zapewnienie odpowiedniej infrastruktury o charakterze informacyjno-edukacyjnym.
2.3.6.	Zasada poszanowania funkcji ekosystemowych i przestrzegania reżimów formalnej ochrony obszarów leśnych lub akwenów wodnych przy ich przeznaczeniu i wykorzystaniu na cele rekreacyjne, ... <i>(Jez. Obłęskie, Jez. Lewarowe, Jez. Przyjezierze)</i>
2.3.7.	Zasada kształtowania zintegrowanej i kompleksowej sieci szlaków turystycznych: 1) integrujących obszary przyrodniczo-krajobrazowe, kulturowe i wypoczynkowe województwa; 2) wyposażonych w infrastrukturę turystyczną (np. punkty odpoczynku) oraz zaplecze (np. bazę noclegową, miejsca parkingowe); 3) posiadających strukturę hierarchiczną i łączących się w sieć o zasięgu międzyregionalnym i międzynarodowym jeśli warunki naturalne na to pozwalają (szlaki rowerowe); 4) zaspokajających potrzeby różnych grup użytkowników niezależnie od stopnia ich sprawności fizycznej; 5) ograniczających negatywne oddziaływanie niezorganizowanego i masowego ruchu turystycznego na zasoby i walory środowiska; 6) wpisujących się w ideę regionalnych i sieciowych produktów turystycznych 7) ukształtowanych z wykorzystaniem spójnego sposobu zagospodarowania na szlakach znajdujących się na obszarach dwóch lub więcej województw.
2.3.8.	Zasada kształtowania ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych, na które składają się: 2) międzyregionalna: nr 15 (Trasa Pałaców i Zamków) 3) regionalne nr: 126 oraz 127. (USTALENIE)
2.3.9.	Zasada kształtowania regionalnych szlaków wodnych, w tym śródlądowych kajakowych, na systemie rzeczny Wieprza – rzeki Wieprza i Studnica. (USTALENIE)
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.3.: 2. Wyznaczanie, budowa i modernizacja ponadregionalnych i regionalnych tras rowerowych. 3. Rozwijanie zagospodarowania turystycznego szlaków kajakowych przez budowę i modernizację pól biwakowych (m.in. urządzenie i wyposażanie w sanitariaty, suszarnie dla kajaków, przyłącza energetyczne i oświetlenie), stanic oraz punktów etapowych, miejsc wodowania i wyjmowania kajaków, miejsc przenoski przy przeszkodach oraz kompleksowe oznakowanie szlaków i dojazdów do przystani. <i>(rz. Studnica: przenoska przy elektrowni Ciecholub; rz. Wieprza i Pokrzywna: przystań kajakowa w Kawce, przenoska przy elektrowni Biesowice, przenoska przy garbarni w Kępicach, przystań kajakowa nad Jeziorem Obłęskim, przystań kajakowa w Korzybiu)</i> 4. Wykorzystanie turystyczne zasobów i walorów kulturowych regionu przez rozwój infrastruktury turystycznej w miejscowościach położonych na szlakach kulturowych, w tym Szlaku Zabytków hydrotechniki (Biesowice, Kępice, Kępka).	
2.4.	Kształtowanie racjonalnej struktury przestrzennej sieci transportowej
2.4.3.	Zasada hierarchizacji węzłów i połączeń w sieci transportowej według jej ważności dla dostępności zewnętrznej i wewnętrznej województwa, gdzie infrastrukturę drogową szczególnie ważną dla dostępności wewnętrznej województwa tworzy m.in. połączenie kolejowe nr 405

(odcinek: Miastko - Słupsk - Ustka).	
2.4.4.	Zasada hierarchizacji sieci dróg ponadregionalnych i regionalnych: 1) według klas określających minimalne wymagania techniczne i przestrzenne usytuowania drogi: a) drogi zbiorcze (Z) – pozostałe odcinki dróg wojewódzkich w granicach województwa; 2) z zachowaniem zasad szczegółowych: a) dla dróg klasy G i Z na wniosek zarządcy drogi można przyjąć wyższą klasę, b) w przypadku zmiany przebiegu drogi (np. po wybudowaniu obwodnicy) ważność połączenia należy przenieść na odcinek o nowym przebiegu, a na odcinku o dotychczasowym przebiegu dokonać korekty klasy drogi w dostosowaniu do jej rzeczywistego charakteru i standardu technicznego (np. zmiana klasy G na Z), c) dla dróg wojewódzkich położonych na granicy dwóch województw obowiązuje klasa drogi ustalona w województwie, na terenie którego znajduje się dłuższy odcinek tej drogi. (USTALENIE)
2.4.6.	Zasada kształtowania sieci drogowej z zachowaniem wymagań w zakresie: 1) hierarchizacji sieci drogowej wynikającej z dopasowania do siebie kategorii i klas łączących się dróg, 3) użytkowania drogi zgodnie z jej przeznaczeniem, głównie poprzez oddzielanie od siebie ruchu lokalnego i tranzytowego, 4) ochrony przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko i kompensacji przyrodniczej; 5) minimalizacji kosztów dostępu i emisji zanieczyszczeń w przypadku obsługi terenów rozwoju osadnictwa;
2.4.8.	Zasada kształtowania infrastruktury transportowej wspierającej rozwój transportu niezmotoryzowanego i integracji transportu w ośrodkach lokalnych i subregionalnych oraz węzłach integracyjnych poprzez budowę: 1) dojazdowych tras rowerowych (2-5 km) w obrębie obszarów funkcjonalnych tych ośrodków i węzłów; 2) parkingów w systemie P+R i B+R przy węzłach integracyjnych, przy czym lokalizacja parkingów P+R powinna znajdować się poza strefami o ograniczonej dostępności dla pojazdów samochodowych; 3) infrastruktury drogowej, w tym przystankowej, dla obsługi linii lokalnego transportu autobusowego.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.4.:	
3. Rewitalizacja i przebudowa sieci kolejowej, koncentrująca się na podnoszeniu standardów technicznych i funkcjonalnych linii kolejowych o szczególnym znaczeniu dla rozwoju i obsługi województwa, zwłaszcza w zakresie: 1) powiązań ośrodków regionalnych i subregionalnych oraz ich otoczenia z Trójmiastem, w tym linii: f) nr 405 na odcinku Szczecinek- Miastko – Słupsk – Ustka.	
2.5.	Zwiększanie stopnia bezpieczeństwa energetycznego i sprawności systemów produkcji, przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej i ciepłej, gazu, ropy naftowej oraz produktów ropopochodnych
2.5.4.	Zasada rozmieszczenia obszarów pod lokalizację biogazowni (z wyłączeniem biogazowni rolniczych) o mocy powyżej 0,5 MW z uwzględnieniem ich strefy ochronnej o nie mniejszej niż 300 metrów od istniejącej i planowanej zabudowy mieszkaniowej, z uwzględnieniem warunków wietrznych. Każde odstępstwo (in minus) od wyżej określonej odległości wymaga indywidualnego uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (USTALENIE)
2.5.3.	Zasada preferowania lokalizacji instalacji do wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych na obszarach i w miejscach o największym potencjale zasobowym, przy uwzględnieniu konieczności eliminowania lub maksymalnego ograniczania zagrożeń i negatywnego oddziaływania tej infrastruktury na środowisko, w tym na bioróżnorodność, powiązania przyrodnicze, walory

	krajobrazowe oraz zdrowie ludzi, w tym: 1) małych elektrowni wodnych na już istniejących obiektach piętrzących; 2) siłowni wiatrowych wszędzie tam, gdzie brak przeciwwskazań wynikających z potrzeb ochrony środowiska przyrodniczego, krajobrazu kulturowego oraz bezpieczeństwa i obronności państwa, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów odrębnych; 3) instalacji na biomasę i biogaz na terenach wiejskich, w tym: a) drewno odpadowe - w powiatach: ..., słupskim, ..., b) słomy odpadowej z rolnictwa - w powiatach:..., słupskim, ..., c) siana odpadowego z rolnictwa: w powiatach: ..., słupskim, ..., d) odpadów z hodowli i przetwórstwa rolno-spożywczego - ..., słupskim, ..., e) z plantacji roślin energetycznych - w powiatach: ..., słupskim, ..., 4) instalacji na biomasę i biogaz w oparciu o składowiska odpadów komunalnych oraz duże oczyszczalnie ścieków; 5) instalacji słonecznych, w tym: a) z kolektorów słonecznych - na terenach zabudowanych i zurbanizowanych na obszarze całego województwa, b) z systemów fotowoltaicznych (farm) - w obrębie kompleksów najłabszych gruntów rolnych o powierzchni co najmniej 1 ha i gruntach zrekultywowanych na cele inne niż rolnicze i leśne, c) z systemów fotowoltaicznych (instalacje na budynkach) - na terenach zabudowanych i zurbanizowanych na obszarze całego województwa, na potrzeby własne;
2.5.6.	Zasada eliminowania lub maksymalnego ograniczania negatywnego oddziaływania na środowisko, walory krajobrazu i bezpieczeństwo ludności, obiektów liniowej i punktowej infrastruktury systemów przesyłu i magazynowania gazu, ropy naftowej i produktów naftowych.
2.5.11.	Zasada uwzględniania w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym potrzeb bezpieczeństwa energetycznego przez m.in.: 1) rezerwowanie pasów terenów wolnych od zabudowy i przeszkód terenowych dla projektowanej i planowanej infrastruktury elektroenergetycznej, a na etapie jej eksploatacji zapewniających dostęp do sieci i urządzeń energetycznych; 2) określanie ograniczeń w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu w pobliżu projektowanej i planowanej infrastruktury elektroenergetycznej oraz źródeł produkcji energii elektrycznej i ciepłej.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 2.5:	
3. Rozbudowa, przebudowa i budowa sieci przesyłowych, dystrybucyjnych oraz stacji energetycznych dla wyprowadzenia mocy z nowych systemowych i odnawialnych źródeł energii (farm wiatrowych, w tym offshore i fotowoltaicznych) projektowanych na obszarze województwa, uwzględniając potrzebę ograniczenia strat energii elektrycznej w przesyłach i w dystrybucji, w tym m.in.: 1) w zakresie sieci przesyłowych: budowa linii 400 kV Żydowo Kierzkowo - Słupsk	
3.1.	Zachowanie i odtwarzanie zasobów środowiska przyrodniczego i jego spójności
3.1.1.	Zasada zachowania i kształtowania spójności regionalnego systemu ekologicznego, w skład którego wchodzi istniejące obszary chronione oraz obszary potencjalne do objęcia ochroną (cenne przyrodniczo), a także system płatów i korytarzy ekologicznych, który tworzą: 1) korytarz ponadregionalny, w tym Dolin Wieprzy ze Studnicą i Brdą; 2) korytarze regionalne, w tym m.in.: Dolin Bystrzycy, Kamiennej i Rybca; 4) korytarze subregionalny, w tym: Doliny Grabowej; płaty ekologiczne, w tym m. in.: Łębarski 5) Polanowsko - Łupawski płat ekologiczny. (USTALENIE)
3.1.2.	Zasada kształtowania zagospodarowania przestrzennego w dostosowaniu do specyfiki obszaru i przedmiotu ochrony wartości przyrodniczych i krajobrazowych, wynikających z funkcji i reżimu ochronnego obszarów będących: 1) formami ochrony przyrody - należy stosować zasady wynikające z dokumentów je

	ustanawiających oraz planów zadań ochronnych i planów ochrony (jeśli takie obowiązują) dla obszarów: Natura 2000, rezerwatów przyrody, ..., obszarów chronionego krajobrazu; 2) lasami – należy stosować zasady wynikające z planów urządzania lasów; 3) dolinami rzek - należy uwzględniać potrzeby zachowania ciągłości łączności ekologicznej i migracji zwierząt (w postaci pozostawiania niezagospodarowanych fragmentów dna doliny i jej zboczy, posiadających łączność ekologiczną z pozostałą częścią doliny); 4) terenami podmokłymi – należy zapewnić trwałość istnienia ekosystemów poprzez wykluczenie ich z zagospodarowania zmieniającego funkcje i sposób użytkowania.
3.1.5.	Zasada priorytetu ekologicznego – polegająca na stosowaniu rozwiązań techniczno-przestrzennych służących zachowaniu i podwyższeniu przyrodniczej, w tym krajobrazowej jakości przestrzeni i zapobiegania przekształceniom przestrzennym skutkującym utratą bądź istotnym obniżeniem walorów przyrodniczo-krajobrazowych, fragmentacją terenów przyrodniczo cennych oraz utratą łączności przestrzennej ekosystemów.
3.1.6.	Zasada zachowywania w stanie naturalnym terenów podmokłych - jako regulatorów warunków hydrologicznych, klimatycznych i ekologicznych środowiska oraz elementów naturalnej retencji wód.
3.1.7.	Zasada trwałości istnienia lasów, kształtowania ich właściwej struktury gatunkowej i wiekowej oraz zachowania bogactwa biologicznego.
3.1.9.	Zasada zachowania pozostałości naturalnych ekosystemów i ich ochrony planistycznej, jako cennych obiektów ochrony różnorodności biologicznej zapewniających trwałość ekosystemów (w szczególności terenów podmokłych, łąk dolinnych i śródleśnych, zadrzewień śródpolnych, starorzeczy i oczek wodnych) – nie objętych dotychczas ochroną prawną.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.1.:	
1. Ochrona regionalnego systemu ekologicznego przez:	
1) identyfikowanie, dokumentowanie i waloryzację przyrodniczą (m.in. w ramach sporządzania opracowań ekofizjograficznych dla gmin) terenów pełniących funkcję ekologiczną;	
2) zachowanie obszarów, siedlisk i obiektów przyrodniczych szczególnie cennych, reprezentatywnych dla regionu, reprezentujących krajobraz nadmorski, pojezierny, dolin rzecznych i równin zalewowych - zagrożonych zanikiem lub trwałym przekształceniem - oraz obejmowanie ich indywidualnymi formami ochrony przyrody;	
3) zapobieganie rozlewaniu się zabudowy na terenach otwartych niezabudowanych, poprzez ochronę ekosystemów naturalnych i gruntów rolnych;	
4) zachowanie ciągłości przestrzennej powiązań ekologicznych na poziomie krajowym, regionalnym, subregionalnym i lokalnym, z utrzymywaniem przestrzeni wolnej od zabudowy lub ograniczenie intensywności zabudowy w ich przebiegu;	
5) zachowanie ciągłości przestrzennej powiązań ekologicznych na poziomie krajowym, regionalnym, subregionalnym i lokalnym, z utrzymywaniem przestrzeni wolnej od zabudowy lub ograniczenie intensywności zabudowy w ich przebiegu;	
6) budowę i zachowanie właściwych warunków funkcjonowania lądowych przejść dla zwierząt i przepławek dla ryb (tj. o odpowiednich standardach projektowych i wykonawczych, dostosowanych do potrzeb migracyjnych), w obszarach przecięcia z infrastrukturą techniczną (nie tylko drogami klasy A, S i GP oraz liniami kolejowymi, ale także w ciągach dróg wojewódzkich i przebiegach rurociągów).	
5. Przywracanie cech naturalnych, poprawa kondycji jakościowej elementów środowiska, odtwarzanie obszarów przyrodniczych i ekosystemów zdegradowanych – w tym wodnych, podmokłych, leśnych, łąkowych, a w szczególności:	
7. Zachowywanie, odtwarzanie, rewaloryzacja i kształtowanie elementów przyrodniczych charakterystycznych dla krajobrazu wiejskiego: miedz, pasów zadrzewień śródpolnych, małych cieków i dróg śródpolnych, śródpolnych oczek wodnych, ekosystemów brzegowych wód śródlądowych, żywoplotów etc., w szczególności w rejonach wielkoobszarowej gospodarki rolnej.	
10. Zapewnienie w dokumentach planowania przestrzennego warunków utrzymania potencjału przyrodniczego lasów, starodrzewów, zadrzewień śródpolnych, oczek wodnych, terenów bagiennych i torfowiskowych, łąk śródleśnych – szczególnie w obszarach korytarzy ekologicznych.	
11. Optymalizacja regionalnego systemu obszarów chronionych, z założeniem wykonania oceny stopnia	

zachowania walorów przyrodniczo krajobrazowych i weryfikacji granic oraz zwiększenia w nim udziału obszarów, obiektów przyrodniczych i krajobrazów szczególnie cennych (priorytetowych, unikatowych, reprezentatywnych) i terenów pełniących, funkcję korytarzy ekologicznych, w tym weryfikacja sieci obszarów chronionego krajobrazu. <i>Jezioro Łętowskie i okolice Kępic</i>	
3.2.	Ochrona obszarów o charakterystycznym krajobrazie kulturowym lub znaczeniu historycznym
3.2.1.	Zasada harmonijnego kształtowania zagospodarowania przestrzennego obszarów i obiektów o wartościach kulturowych i krajobrazowych oraz ich otoczenia, w szczególności wpisanych do rejestru oraz wojewódzkiej ewidencji zabytków, ustanowionych pomników historii i parków kulturowych. <i>(pałac z XVIII w. w Warcinie wraz ze słynną „Aleją Lipową” - miejscem historycznie związanym z Kanclerzem Otto von Bismarckiem, pałac z XVIII w. w Barcinie, kościół z XVI/XVII w. w Barcinie, pałac w Biesowicach z drugiej połowy XIX w., lamus podworski w stylu klasycystycznym z XIX w. w Bronowie, kościół z XVI-XVIII w. - w Osowie, magazyn z XIX w. - Osowo - murowany o konstrukcji dachu z wolimi oknami, dwór klasycystyczny - Płocko, zabytkowy kościół filialny - Płocko, dwór z XIX w. - pałac w stylu eklektycznym, stajnia przy pałacu, spichlerz dworski Warcino)</i>
3.2.2.	Zasada ochrony walorów widokowych, w tym panoram oraz przedpoli ekspozycyjnych zabytkowych wsi i miast, obiektów zabytkowych oraz dóbr kultury współczesnej stanowiących dominanty architektoniczne.
3.2.4.	Zasada kształtowania w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego sieci szlaków kulturowych, wyposażonych w odpowiednią infrastrukturę towarzyszącą oraz rozpoznawalny w przestrzeni system identyfikacji wizualnej.
3.2.5.	Zasada kształtowania otoczenia obiektów dziedzictwa kulturowego oraz dóbr kultury współczesnej w sposób kreujący przestrzeń publiczną integrującą mieszkańców, z uwzględnieniem i poszanowaniem wartości kulturowych i krajobrazowych.
3.2.8.	Zasada obejmowania ochroną planistyczną w ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obiektów ujętych w gminnych ewidencjach zabytków oraz wartościowych obiektów historyczno-kulturowych nie objętych dotychczas żadną prawną formą ochrony.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.2.: 2. Kompleksowa odnowa i rewaloryzacja definiujących tożsamość regionu zdegradowanych zabytkowych założeń przestrzennych obszarów historycznych, obiektów i zespołów zabytkowych (zwłaszcza zespołów pałacowo-parkowych i dworskich, historycznych (zwłaszcza średniowiecznych) układów ruralistycznych, zarówno wpisanych do rejestru, jak i uwzględnionych w ewidencji zabytków oraz pozostających poza nimi, z uwzględnieniem wymogów konserwatorskich oraz lokalnego charakteru zabudowy. 10. Wzmacnianie istniejących oraz nadawanie (w sposób nieumniejszający ich wartości kulturowej) obiektom zabytkowym nieużytkowanym nowych funkcji kulturalnych, turystycznych i edukacyjnych w celu efektywnego i racjonalnego gospodarowania zasobami dziedzictwa kulturowego, podnoszenia atrakcyjności poszczególnych obszarów oraz tworzenia miejsc pracy.	
3.3.	Ograniczenie emisji zanieczyszczeń środowiska
3.3.2.	Zasada stosowania i dostosowania rozwiązań w zakresie indywidualnych i lokalnych systemów oczyszczania ścieków do warunków środowiskowych, w tym ukształtowania terenu, warunków gruntowo-wodnych, rodzaju odbiornika, intensywności zabudowy, oraz z uwzględnieniem sposobów zaopatrzenia w wodę; rozwiązania te wymagają uzasadnienia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.
3.3.8.	Zasada priorytetu podejmowania działań naprawczych w zakresie zmniejszenia emisji zanieczyszczeń, uciążliwości lokalnych i indywidualnych, na obszarach przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń zanieczyszczeń w powietrzu.
DZIAŁANIA I PRZEDSIĘWZIĘCIA POLITYKI PRZESTRZENNEJ, SŁUŻĄCE REALIZACJI KIERUNKU 3.3.: 3. Poprawa dostępności do systemów odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych przez: 3) upowszechnianie indywidualnych i lokalnych systemów oczyszczania ścieków bytowych na terenach zabudowy rozproszonej.	

- 2) Przypominamy, że przedmiotem DT mogą być ustalenia – zapisy oznaczone w tekście *Planu* symbolem *U*, jedynie jeśli nie są one jednoznacznie określone. Dotyczy to przede wszystkim ustaleń posiadających tzw. klauzulę elastyczności („brak uwzględnienia wymaga indywidualnego uzasadnienia”). W tym zakresie inicjatywa podjęcia dyskusji na ich temat należy do Zespołu DT Miasta i Gminy Kępice.

3. Inne zagadnienia do dyskusji

4. Skład Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP – miasto i gmina Kępice

W skład Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP, wchodzi:

- a) Mieczysław Struk - Marszałek Województwa Pomorskiego jako Przewodniczący Zespołu,
- b) Jakub Pietruszewski - Dyrektor Pomorskiego Biura Planowania Regionalnego, Z-ca przewodniczącego Zespołu,
- c) Anna Błazewicz-Stasiak - Zastępca Dyrektora Departamentu Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego Urzędu Marszałkowskiego Województwa Pomorskiego, Z-ca przewodniczącego Zespołu,
- d) Maciej Nowakowski – Kierownik Referat Gospodarki Przestrzennej, Departament Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego, Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego,
- e) Anna Łoziak – Kierownik Zespołu Osadnictwa i Dziedzictwa Kulturowego, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- f) Grażyna Kubicz – Kierownik Zespołu Transportu i Infrastruktury Technicznej, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- g) Jarosław Czocharński – Kierownik Zespołu Środowiska i Krajobrazu, Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego,
- h) Kamilla Bezubik - Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego, Sekretarz Zespołu.

5. Termin Dialogu Terytorialnego

Zgodnie z Koncepcją DT przewiduje się przeprowadzenie 2 spotkań. Proponowany termin I spotkania w ramach DT między **2 – 13 lipca 2018 roku** (terminy do ustalenia).

II spotkanie powinno się odbyć w terminie wskazanym przez Panią Burmistrz, ale przed uzyskaniem opinii o projekcie studium od właściwej komisji urbanistyczno-architektonicznej.

Osobą kontaktową w sprawie DT ze strony Zespołu Dialogu Terytorialnego SWP jest Kamilla Bezubik tel. 0-59 843 10 60, e-mail: k.bezubik@pbpr.pomorskie.pl

Akceptuję

Osadnictwo - zasięg aglomeracji ściekowych

zasięg aglomeracji ściekowych (stan na marzec 2017)

Osadnictwo

Podstawowe usługi publiczne

- oświata
- kultura
- pomoc społeczna
- ochrona zdrowia
- światlica wiejska (GCK)

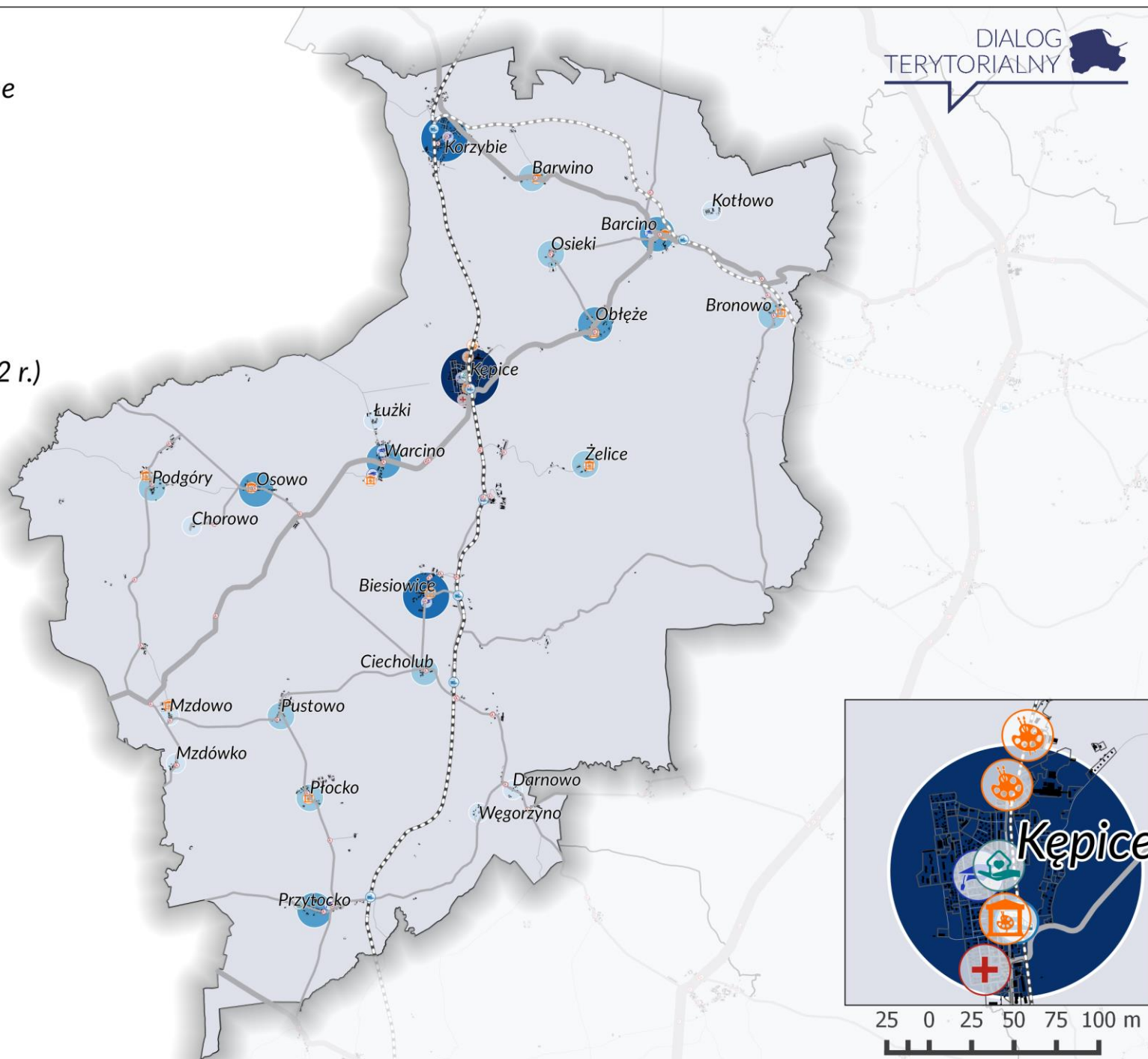
Miejscowości i liczba mieszkańców (2012 r.)

- 0 - 31
- 31 - 90
- 90 - 182
- 182 - 577
- 577 - 886
- 886 - 3800

gm. Kępice

1 0 1 2 3 km

DIALOG
TERYTORIALNY

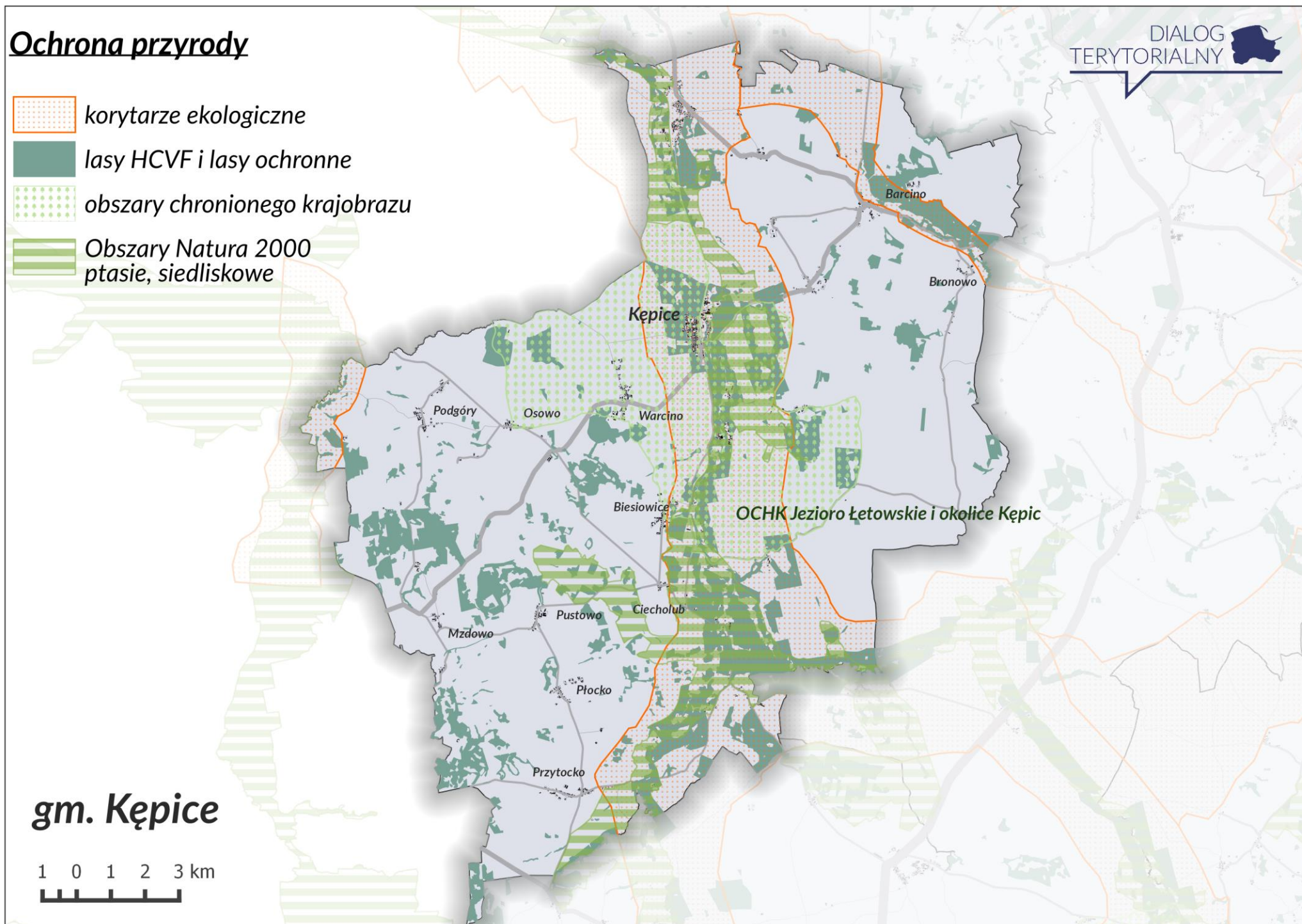

Ochrona przyrody

- korytarze ekologiczne
- lasy HCVF i lasy ochronne
- obszary chronionego krajobrazu
- Obszary Natura 2000
ptasie, siedliskowe

gm. Kępice

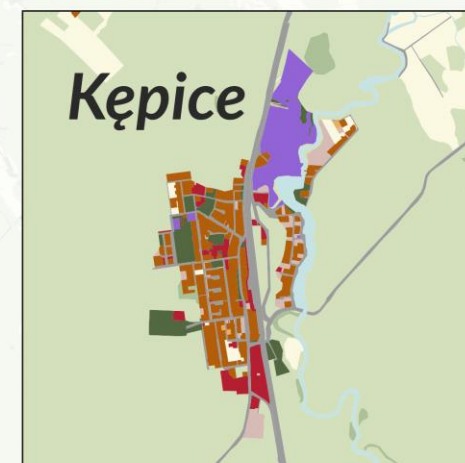
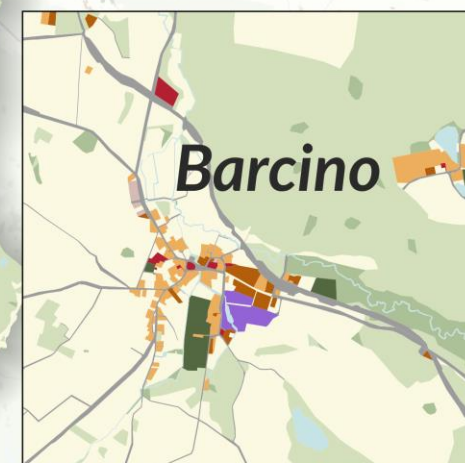
1 0 1 2 3 km

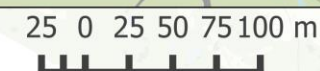
Użytkowanie

Użytkowanie gruntów - dominujące funkcje
zgodnie z klasyfikacją przyjętą w bazie ewidencji gruntów PODGiK

- Tereny mieszkaniowe
- Tereny przemysłowe
- Inne tereny zabudowane
- Tereny niezeabudowane zurbanizowane
- Rolne zabudowane
- Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe
- Tereny komunikacyjne
- Kopaliny
- Grunty leśne
- Grunty rolne
- Nieuzytki
- Grunty pod wodami
- Inne tereny zabudowane
- Tereny niezeabudowane zurbanizowane

gm. Kępice

Ochrona dziedzictwa kulturowego

- kościoły i zabudowania
- obiekty gospodarcze i techniczne
- parki i ogrody, aleje
- zespoły pałacowe i dworskie
- inne
- inne założenia przestrzenne
- obiekty architektury obronnej

DIALOG
TERYTORIALNY

